

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **14 września 2018 r.**

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Werocy

Protokolant: Radosław Gawlas

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 września 2018 r. we W.

odwołania G. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 19.04.2017r. Znak: JO/o/047172389

w sprawie G. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o jednorazowe odszkodowanie

I. zmienia zaskarżoną decyzję organu rentowego i przyznaje ubezpieczonej G. K. prawo do dalszego jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 31.10.2016r. za 9% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 7.281zł (siedem tysięcy dwieście osiemdziesiąt jeden złotych);

II. w pozostałym zakresie odwołanie oddala;

III. zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonej kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV. koszty sądowe zalicza na rachunek Skarbu Państwa

UZASADNIENIE

Ubezpieczona (wnioskodawczyni) G. K. wniosła odwołanie od decyzji organu rentowego – Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 19.04.2017r. Znak: JO/o/047172389, na podstawie której organ rentowy przyznał jej prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy jakiemu uległa w dniu 31.10.2016r. za 6% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 4.854zł.

W uzasadnieniu żądania podała, że komisja lekarska ZUS przyjęła, że stwierdzone u niej pourazowe zniekształcenie obojczyka prawego z niewielkim ograniczeniem ruchomości barku prawego pozwala na przyjęcie niemal minimalnego według tabeli poz. 100 – 6% uszczerbku na zdrowiu. Zarzuciła, że w jej przypadku z uwagi na nieodwracalne zmiany w układzie ruchowym w postaci ograniczenia ruchomości barku prawego – przy unoszeniu do ok. (...), zaś przy odwodzeniu do ok. (...), ograniczenia rotacji o ok. 20⁰, osłabienia siły mięśniowej kończyny górnej prawej oraz bolesności przy skrajnych ruchach, uszczerbek powinien wynosić co najmniej 17%. Wskazała, że jej stan zdrowia mimo przeprowadzonej rehabilitacji nie poprawił się, do dnia dzisiejszego odczuwa deficyt ruchomości barku prawego, ruchy barku są ograniczone przy unoszeniu do (...), przy odwodzeniu do (...) nadto ograniczona jest rotacja

zewnątrzna o ok. 20°. Podała, że nie bez znaczenia pozostaje ograniczenie siły mięśniowej kończyny górnej prawej, pojawiająca się bolesność przy skrajnych ruchach – pojawił się przewlekły zespół bólowy pourazowy obojczyka prawego świadczący także o uszkodzeniu tkanek miękkich

i naderwaniu aparatu więzadłowego w tym obrębie. Argumentowała dalej, że widoczna jest także deformacja i zgrubienie obrysów trzonu obojczyka z kątowym ugięciem jego osi – bark prawy jest obniżony w ustawieniu przemieszczonym do przodu. Podniosła dalej, że nie może spać, zaś deformacja barku przeszkadza jej przy zwykłych czynnościach życia codziennego.

Wskazując na powyższe ubezpieczona domagała się zmiany zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie jej dalszej kwoty 13.753 zł tytułem jednorazowego odszkodowania, przy przyjęciu, że uszczerbek na zdrowiu wynosi 17%.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. wniósł o oddalenie odwołania z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

W uzasadnieniu stanowiska organ rentowy podał, że zaskarżoną decyzją przyznał ubezpieczonej prawo do jednorazowego odszkodowania w wysokości 4.854zł z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy jakiemu uległa w dniu 31.10.2016r. Powołując się dalej na treść przepisu art. 3 ust. 1, art. 11 ust. 1

i ust. 4 oraz art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, organ rentowy podkreślił, że orzeczeniem z dnia 09.03.2017r. lekarz orzecznik ZUS ustalił, że ubezpieczona w wyniku wypadku przy pracy z dnia 31.10.2016r. doznała długotrwałego uszczerbku na zdrowiu i ocenił jego skutki na 6% według poz. 100 oceny procentowej stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu określonej w załączniku do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002r.

w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. z 2013r., poz. 954). Podał, że w wyniku wniesionego przez ubezpieczoną sprzeciwu komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 12.04.2017r. nie podważyła ustaleń lekarza orzecznika ZUS i stwierdziła, że skutki wypadku dają podstawę do ustalenia 6% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy. Organ rentowy wskazał, iż orzeczenie komisji lekarskiej stanowi wyłączną podstawę ustalenia stopnia uszczerbku na zdrowiu, braną pod uwagę przy wydawaniu decyzji.

Sąd ustalił stan faktyczny:

Wnioskodawczyni G. K. jest zatrudniona w (...) sp. z o.o.

w W., Oddział w O., na stanowisku lidera zespołu i z tego tytułu podlega ubezpieczeniom społecznym, w tym ubezpieczeniu wypadkowemu.

W dniu 31.10.2016 r. podczas wykonywania przez ubezpieczoną czynności na stanowisku pracy, ubezpieczona zderzyła się z operatorem wózka widłowego, w wyniku czego upadła na wózek (...), a następnie przewróciła się na posadzkę.

Zaistniałe zdarzenie uznane zostało za wypadek przy pracy.

Dowód: - protokół Nr (...)r. ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy, w aktach ZUS

- zgłoszenie do ubezpieczeń, w aktach ZUS

W dniu 13.01.2017r. ubezpieczona złożyła wniosek o ustalenie prawa do jednorazowego odszkodowania za uszczerbek na zdrowiu doznany w wypadku przy pracy z dnia 31.10.2016r.

Dowód: - wniosek o wydanie orzeczenia, w aktach ZUS

Lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych orzeczeniem z dnia 09.03.2017r. ustalił, że uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonej w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 31.10.2016 r. wynosi 6% - według poz. 100 tabeli uszczerbkowej.

W związku z zgłoszonym przez ubezpieczoną sprzeciwem od w/w orzeczenia sprawa przekazana została do rozpoznania komisji lekarskiej ZUS.

Komisja lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych orzeczeniem z dnia 12.04.2017r. ustaliła, że uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonej w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 31.10.2016 r. wynosi 6% - według poz. 100 tabeli uszczerbkowej.

Dowód: - orzeczenie lekarza orzecznika ZUS, w aktach ZUS

- sprzeciw ubezpieczonej, w aktach ZUS

- pismo ZUS z dnia 24.03.2017r., w aktach ZUS

- orzeczenie komisji lekarskiej ZUS, w aktach ZUS

Decyzją z dnia 19.04.2017r., Znak: JO/o/047172389, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. przyznał ubezpieczonej prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy jakiemu ubezpieczona uległa w dniu 31.10.2016r., za 6% długotrwałego uszczerbku, w wysokości 4.854zł, wskazując w uzasadnieniu, iż komisja lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych orzeczeniem z dnia 12.04.2017r. ustaliła 6% uszczerbku na zdrowiu.

Dowód: - decyzja ZUS z dnia 19.04.2017r., w aktach ZUS

Biegły sądowy z zakresu ortopedii rozpoznał u wnioskodawczyni stan po złamaniu trzonu obojczyka prawego leczonym zachowawczo unieruchomieniem oraz zrost w przemieszczeniu z pozostawieniem szpecącego zniekształcenia.

Biegły sądowy z zakresu ortopedii stwierdził, że długotrwały uszczerbek na zdrowiu wnioskodawczyni z tytułu doznanego wypadku wynosi 15% według pozycji 100 tabeli uszczerbkowej.

Biegły podał, że obojczykowi przypada ważna rola w czynności obręczy kończyny górnej, gdyż spełnia zadanie sztywnej podpórki utrzymującej staw ramiennie-łopatkowy, sztywnego umocowania silnych mięśni i więzadeł, jednego kostnowstawowego połączenia kończyny górnej

z tułowiem, oraz ochrania sztywno-piersiowe i ramienne struktury. Zaznaczył przy tym, że dzięki ruchowi w stawach mostkowo-obojczykowym i barkowo-obojczykowym obojczyk bierze znaczny udział w ruchu obręczą kończyny górnej.

Wskazał nadto, że ze względu na możliwości zrostu obojczyk jest kością o dużym potencjale zrostu, o charakterze kości płaskiej, nie długiej, gdyż nie posiada jamy szpikowej, wypełniony jest kością gąbczastą, co powoduje szybkie zrastanie się obojczyka nawet bez konieczności unieruchomienia.

Biegły sądowy z zakresu ortopedii podał, że u ubezpieczonej do zrostu doszło niemniej zrost nastąpił w przemieszczeniu, które jest widoczne wyraźnie w badaniu przedmiotowym, nie powoduje ono ograniczeń ruchowych jednak jest uszczerbkiem estetycznym. Wskazał, że tego typu zniekształcenia z upływem czasu zmniejszają się na skutek przebudowy kostnej, dlatego uszczerbek oceniono jako długotrwały.

Dowód: - opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii, k. 96-99

- dokumentacja medyczna, k. 5, 64-73

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej (wnioskodawczynie) zasługiwało w części na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 11 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t. jedn. Dz. U. z 2015r., poz. 1242 ze zm.) ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie, przy czym za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy natomiast za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie.

Z brzmienia art. 11 ust. 4 powołanej ustawy z dnia 30 października 2002r. wynika dalej, że oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji.

Stosownie dalej do treści art. 12 ust. 1 w/w ustawy jednorazowe odszkodowanie przysługuje w wysokości 20% przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, z zastrzeżeniem art. 55 ust. 1.

Jak wynika natomiast z treści punktu 1 obwieszczenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 marca 2017r. w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej (M.P. z 2017r., poz. 283) w okresie od dnia 1 kwietnia 2017r. do dnia 31 marca 2018r. kwoty jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, o których mowa w art. 12 i art. 14 ust. 1-4 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych wynoszą 809 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu (art. 12 ust. 1 ustawy).

W niniejszej sprawie bezspornym było, iż wnioskodawczynie w dniu 31.10.2016r. uległa wypadkowi przy pracy. Powyższe znajduje zresztą również potwierdzenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym w tym zwłaszcza w dokumentacji zawartej w aktach organu rentowego złożonych do akt niniejszej sprawy. Z przeprowadzonych w sprawie ustaleń faktycznych wynika dalej, że w dniu 13.01.2017r. ubezpieczona złożyła wniosek o ustalenie prawa do jednorazowego odszkodowania za uszczerbek na zdrowiu doznany w wypadku przy pracy i dalej, że lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych orzeczeniem z dnia 09.03.2017r. a następnie komisja lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych orzeczeniem z dnia 12.04.2017r. ustaliła, że uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonej w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 31.10.2016r. wynosi 6%.

W konsekwencji powyższego decyzją z dnia 19.04.2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. przyznał ubezpieczonej prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy jakiemu ubezpieczona uległa w dniu 31.10.2016r., za 6% długotrwałego uszczerbku, w wysokości 4.854zł, wskazując w uzasadnieniu, iż komisja lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych orzeczeniem z dnia 12.04.2017r. ustaliła 6% uszczerbku na zdrowiu.

Powołany w sprawie biegły sądowy z zakresu ortopedii – lek. med. S. L. rozpoznał u wnioskodawczynie stan po złamaniu trzonu obojczyka prawego leczonym zachowawczo unieruchomieniem oraz zrost w przemieszczeniu z pozostawieniem szpecącego zniekształcenia. Biegły podkreślił przy tym, logicznie uzasadniając wydaną w sprawie opinię, że doznany przez ubezpieczoną długotrwały uszczerbek na zdrowiu z tytułu doznanego wypadku wynosi 15% według pozycji 100 tabeli uszczerbkowej.

W uzasadnieniu wydanej opinii biegły z zakresu ortopedii – lek. med. S. L. precyzyjnie wskazał sposób i przyczyny ustalonego u ubezpieczonej uszczerbku na zdrowiu.

W szczególności podkreślił, że obojczykowi przypada ważna rola w czynności obręczy kończyny górnej, gdyż spełnia zadanie sztywnej podpórki utrzymującej staw ramiennie-łopatkowy, sztywnego umocowania silnych mięśni i więzadeł, jednego kostno-stawowego połączenia kończyny górnej

z tułowiem, oraz ochrania szyjno-piersiowe i ramienne struktury. Zaznaczył przy tym, że dzięki ruchowi w stawach mostkowo-obojczykowym i barkowo-obojczykowym obojczyk bierze znaczny udział w ruchu obręczą kończyny górnej. Wskazał nadto, że ze względu na możliwości zrostu obojczyk jest kością o dużym potencjale zrostu, o charakterze kości płaskiej, nie długiej, gdyż nie posiada jamy szpikowej, wypełniony jest kością gąbczastą, co powoduje szybkie zrastanie się obojczyka nawet bez konieczności unieruchomienia.

Biegły sądowy podał przy tym, że u ubezpieczonej do zrostu doszło niemniej zrost nastąpił w przemieszczeniu, które jest widoczne wyraźnie w badaniu przedmiotowym, nie powoduje ono ograniczeń ruchowych jednak jest uszczerbkiem estetycznym. Wskazał, że tego typu zniekształcenia z upływem czasu zmniejszają się na skutek przebudowy kostnej, dlatego uszczerbek oceniono jako długotrwały.

Sąd w całości podzielił stanowisko zawarte w złożonej przez biegłego sądowego – lek. med. S. L. opinii, która spełniała wszelkie wymogi stawiane tego typu dowodom.

W niniejszej sprawie stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania sprawy wymagało uzyskania wiadomości specjalnych, jakimi nie dysponował Sąd, i musiało znaleźć oparcie

w dowodzie z opinii biegłego. Złożona zaś przez biegłego – lek. med. S. L. opinia była rzetelna, wyczerpująca i logicznie uzasadniona w związku z czym nie budziła żadnych uzasadnionych wątpliwości Sądu. Co istotniejsze biegły sporządził opinie po badaniu wnioskodawczyni oraz na podstawie uzyskanego wywiadu i dokumentacji medycznej. Nadto, dokonując oceny opinii złożonej przez biegłego – lek. med. S. L., Sąd zważył, iż opinia została doręczona obu stronom postępowania, przy czym ubezpieczona nie złożyła do opinii żadnych zastrzeżeń. Zastrzeżenia do opinii biegłego zgłosił wprawdzie organ rentowy wnosząc

o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłego sądowego jednak powyższe stanowisko nie znajdowało, w ocenie Sądu, żadnego uzasadnienia wobec spójnej treści opinii biegłego – lek. med. S. L., który w sposób wyczerpujący odnosząc się do stanu zdrowia wnioskodawczyni podał z jakich przyczyn ustalił u ubezpieczonej długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 15%. Co ważne w treści zgłoszonych zastrzeżeń (załączonej do nich opinii lekarskiej) organ rentowy w żaden sposób, merytorycznie, nie uzasadnił z jakich przyczyn ustalony przez biegłego 15 % uszczerbek na zdrowiu jest zdecydowanie zawyżony, przedstawiając jedynie swoją ocenę stanu zdrowia ubezpieczonej i odnosząc się także do uprzednio sporządzonej opinii przez biegłego sądowego – dr n. med. J. S.. Dając wiarę opinii biegłego sądowego – lek. med. S. L., Sąd miał przy tym także na uwadze okoliczność, iż biegły sądowy w badaniu ortopedycznym ubezpieczonej (przeprowadzonym w dniu 20.03.2018r.) nadal stwierdził wyraźnie widoczne zgrubienie w części bliższej obojczyka prawego wielkości małej śliwki, co w konsekwencji uzasadnia – w ocenie Sądu - przyjęcie, iż jest to istotny uszczerbek estetyczny. Nie budzi przy tym wątpliwości Sądu, że w/w uszczerbek estetyczny jest także istotnym zniekształceniem skoro biegły sądowy zaznaczył, że tego typu zniekształcenia zmniejszają się dopiero z upływem czasu na skutek przebudowy kostnej.

Z powyższych przyczyn Sąd dał wiarę opinii złożonej przez biegłego sądowego – lek. med. S. L. w całości jako rzetelnej i wyczerpującej, a przy tym sporządzonej zgodnie ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia zawodowego i dającej odpowiedź na sformułowane w tezie dowodowej pytania. W trakcie postępowania nie ujawniły się również żadne okoliczności mogące podważyć zaufanie do wiedzy, rzetelności lub bezstronności tego biegłego.

Z uwagi na powyższe Sąd nie dał wiary opinii biegłego sądowego dr n. med. J. S. co do wysokości uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonej mając w tym zakresie na uwadze fakt, że biegły zasadniczo w żaden sposób nie uzasadnił wysokości ustalonego uszczerbku na zdrowiu u ubezpieczonej określonego na 10%. Nadto Sąd zważył w tym zakresie, iż biegły - dr n. med. J. S. dokonał badania ubezpieczonej w dniu 31.08.2017r. zaś biegły - lek. med. S. L. w dniu 20.03.2018r. co uzasadnia, w ocenie Sądu, przyjęcie, iż miał on (biegły - lek. med. S. L.) możliwość pełniejszej oceny skutków i trwałości skutków wypadku dla zdrowia ubezpieczonej.

W treści opinii biegły sądowy – lek. med. S. L. wskazał, że długotrwały uszczerbek na zdrowiu wnioskodawczyni z tytułu wypadku przy pracy wynosi 15%.

Tym samym uzasadnione było dokonanie zmiany zaskarżonej decyzji i przyznanie wnioskodawczyni prawa do dalszego jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 31.10.2016r. za 9% (15% - 6 % /przyznane w zaskarżonej decyzji/) długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 7.281zł (809 zł x 9%).

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego i przyznał ubezpieczonej prawo do dalszego jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 31.10.2016r. za 9% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 7.281zł. (punkt I wyroku)

W pozostałym zakresie, na podstawie przepisu art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd odwołanie oddalił. (punkt II wyroku)

Orzeczenie o kosztach postępowania zawarte w punkcie III sentencji wyroku, Sąd oparł na treści art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. uwzględniając dalej fakt, że na koszty poniesione przez ubezpieczoną złożyło się wynagrodzenie jej pełnomocnika w stawce 180 zł.

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych zawarte w punkcie IV wyroku Sąd oparł na treści art. 108 k.p.c. i art. 102 k.p.c. oraz art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594).